

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā

2011.gada 16.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicēja *J.A.* pārstāvim *E.D.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas reģiona
pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *M.B.*,
atklātās tiesas sēdēs 2010.gada 24.martā, 12.maijā, 25.augustā, 10.novembrī un
2011.gada 26.janvārī izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.A.*
(personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona
pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 30.oktobra lēmuma Nr.3894
„Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA645815” atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 8.decembra lēmumu pieņemts *J.A.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī atbildētājs vai Policijas pārvalde) 2009.gada 30.oktobra lēmuma Nr.3894 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 645815” (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

[2] 2009.gada 27.jūnijā Policijas pārvaldes inspektors pieteicējam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA645815 (turpmāk arī Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 8., 10., 56.4., 114. un 123.3.punktu prasību neievērošanu, proti, par to, ka pieteicējs 2009.gada 27.jūnijā plkst.18.15 Rīgā, pa Čuguna ielu, no Platonas ielas puses Zolitūdes ielas virzienā, agresīvi vadīja motociklu BMW R1100R (turpmāk arī motocikls BMW) ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, proti, brauca ar ātrumu 87 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona” darbības zonā, braukšanas ātrums fiksēts ar radaru STALKER DUAL Nr.093293. Pēc tam, braucot pa Zolitūdes ielu, no Čuguna ielas puses Jūrmalas gatves virzienā, veica apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves, pēc kā Jūrmalas gatves un Zolitūdes ielu krustojumā veica labā pagrieziena manevru brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls, tādējādi ignorējot pārējo vadītāju intereses un radot satiksmei bīstamas un traucējošas situācijas. Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.⁴ panta trīspadsmitajā daļā, 149.⁵ panta pirmajā daļā, 149.⁸ panta divdesmit otrajā daļā, 149.⁹ panta piektajā daļā.

2009.gada 2.jūlijā Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA645815 (turpmāk arī Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma sodīt pieteicēju ar naudas sodu Ls 300 apmērā.

Šo lēmumu pieteicējs apstrīdēja, un Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar Lēmumu atstāja to negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicējs jau Administratīvā pārkāpuma protokolā norādījis, ka nevienu no pārkāpumiem nav izdarījis, braucis apmēram uz 60 km/h, uz dzelzceļa pārbrauktuves neapdzina un krustojumu šķērsoja pie luksofora dzeltenā signāla, kā arī norādījis, ka esot apstājies pēc pirmās reizes, kad ticis stādināts.

[3.2] Visu (trīs) policistu ziņojumi ir identiski, ar identiskām frāzēm, kas liek domāt, ka ziņojumu autors ir viena persona, kura ziņojumus sastādījusi ar nolūku radīt iespaidu, ka noticis tā, kā tas norādīts ziņojumos, nevis, kā notika patiesībā. Motocikls, braucot ar ātrumu 87 km/h, nobrauc 24,17 metrus sekundē, līdz ar to ir pilnīgi izslēgts, ka otrs policists 10 metru attālumā varēja redzēt, ka motocikls neapstājas pirmajam policistam, un stādināt motociklu ar savlaicīgām un saprotamām kustībām sekundes trešdaļas laikā.

[3.3] Zilas bākugunis un skaņas signāls saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 40.punktu neuzliek pienākumu apstāties. Savukārt uz policistu ziņojumos norādīto, ka bija ieslēgtas sarkanās bākugunis, pieteicējs norāda, ka Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā tāds apturēšanas veids kā sarkanās bākugunis nav paredzēts, tas ir domāts tikai un vienīgi kolonnu pavadīšanai.

[3.4] Policijas darbinieki nav izpildījuši pierādījumu vākšanas pienākumu. Apgalvojums, ka pieteicēja vaina ir pierādīta ar policijas darbinieku dienesta ziņojumiem un administratīvā pārkāpuma protokolu, ir nepamatots, ko apstiprina arī Administratīvās rajona tiesas un Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk arī Senāts) judikatūra. LAPK 243.pants nosaka, kas ir pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā, bet šajā lietā nav neviena pierādījuma pieteicējam izvirzītajām apsūdzībām.

Pieteicējs ir sodīts bez neviena pierādījuma viņa vainai, lietā tiek ignorēts administratīvā procesa princips *in dubio pro civis*, saskaņā ar kuru pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam ir jābūt par labu privātpersonai.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2010.gada 7.janvārī saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums (*lietas 23.lapa*), kurā atbildētājs norāda, ka pieteikums netiek atzīts pilnā apmērā, Lēmums ir pieņemts likumīgi un pamatoti. Ir izvērtēti visi lietā esošie materiāli, tai skaitā arī pieteicēja paskaidrojums, sīkāk lietas izklāsts un pretargumenti ir sniegti pārsūdzētajā Lēmumā. Pieteikumā minētais nav par pamatu Lēmuma atcelšanai, pieteicējs šādā veidā cenšas izvairīties no atbildības.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja pieteikumā ietvertu prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki Policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas darbinieki *S.K.*, *A.E.* un *R.Ņ.*, kuri liecināja sekojošo.

[5.1] Liecinieks *S.K.* liecināja, ka ieņem rotas komandiera vietnieka amatu, līdz ar to viņam savas ekipāža nav, bet *S.K.* varot braukt pa pilsētu pārbaudīt strādājošās ekipāžas un strādāt ar jebkuru no tām. Izskatāmā administratīvā pārkāpuma brīdī *S.K.* strādājis ar *A.E.* un *R.Ņ.* vienā automašīnā VOLVO ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru pats arī vadījis.

Uz tiesas jautājumu, kā notikusi pārkāpuma konstatēšana un vainīgās personas apturēšana, *S.K.* liecināja, ka viņi atradušies Čuguna ielā, pēc tam braukuši pa Zolitūdes ielu, tad labais pagrieziens uz Jūrmalas gatvi un Jūrmalas gatvē vainīgais aizturēts. Paralēli sekošanai, policijas darbinieki visu laiku devuši pa rāciju informāciju, ka viņiem nav apstājies motocikls. Sekojot motociklam, uz kura atradusies arī pasažiere, policijas darbinieki automašīnā visu laiku bijuši kopā (trijatā), braukuši ar skaņas signālu un visu laiku saglabājuši acu kontaktu ar motociklu. Tad uz Jūrmalas gatves, tilta tuvumā, bijuši remontdarbi, kur pieteicējs arī ticis apturēts. Pēc pieteicēja apturēšanas, piebraukusi vēl viena policijas automašīna, kas strādājusi kaut kur blakus, jo pa rāciju sniegtā informācija bija zināma arī citām ekipāžām. Tā bijusi ekipāža no rotas, kurā strādā arī *S.K.*, bet konkrēti, kas tā bijusi par ekipāžu viņš vairāk neatceroties.

Uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, kur atradusies *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta automašīna, sākotnēji *S.K.* atbildēja, ka nezinot, pēc tam, ka neatceras, bet pēc tam, ka bijusi salauzta cita automašīna un viņš *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta automašīnu atdevis tai ekipāžai, lai viņi varētu strādāt, paņēmis *A.E.* un *R.Ņ.* savā dienesta automašīnā un kopā aizbraukuši strādāt.

Uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, kādēļ automašīna, kuru liecinieks bija atdevis citai ekipāžai, pēc GPS izdrukas atradās precīzi tajā pašā vietā, kur liecinieks ar *A.E.* un *R.Ņ.* *S.K.* atbildēja, ka GPS nevar būt precīzs, jo pieļauj kļūdas, arī ar ātrumu. Savukārt pēc GPS izdrukas uzrādīšanas, kurā redzama dienesta automašīnas ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* maršruts 2009.gada 27.jūnijā no plkst.17.45 līdz 18.30, viņš norādīja, ka viss esot pareizi, jo otra ekipāža dzirdējusi informāciju pa rāciju un braukusi klāt. Tomēr *S.K.* otru automašīnu nav redzējis (*lietas 112. un 113.lapa*).

[5.2] Liecinieks *A.E.* liecināja, ka neatceras ne pieteicēja vārdu, ne uzvārdu, arī notikumus 2009.gada 27.jūnijā Čuguna ielas rajonā viņš neatceras. Vienīgais gadījums, kas lieciniekam nākot prātā, ir motociklists, kurš neesot apstājies.

Uz tiesas jautājumu, kādēļ *A.E.* strādājis ar transportlīdzekli, kas nav bijis norādīts dislokācijā, viņš norādīja, ka konkrēti atbildēt nevar, tomēr pēc tam norādīja, ka *S.K.* bijis rotas komandiera vietnieks, bijusi prakse, ja kādai rotas ekipāžai salūzt automašīna, *A.E.* ekipāža braukusi ar savu rotas komandiera

vietnieku, savu automašīnu atdodot tai ekipāžai, kas palikusi bez automašīnas. Tomēr, kura ekipāža braukusi ar viņu automašīnu, liecinieks neatceras.

Uz tiesas jautājumu, kas *A.E.* ekipāžas automašīnā ir tik īpašs, liecinieks atbildēja, ka nekas, bet tajā dienā viņa ekipāža noteikti bijusi ar rotas komandiera vietnieka automašīnu.

Attiecībā par motocikla apturēšanu *A.E.* norādīja, ka stāvējuši ar *R.Ņ.* un *S.K.* uz Čuguna ielas, motocikls braucis Zolitūdes virzienā, tur viņš policijas darbiniekiem nav apstājies, tādēļ viņi motociklam sekojuši pa Imantu, un, ja liecinieks nemaldoties, Imantas tilta rajonā uz Jūrmalas gatves motocikls apturēts. To, kurš fiksējis motocikla braukšanas ātrumu, liecinieks neatceras, bet pēc tā neapstāšanās policijas darbinieki iekāpuši automašīnā un uzsākuši sekošanu. Viņi braukuši pa Zolitūdes ielu pāri pārbrauktuvei un tālāk uz Jūrmalas gatvi, virzienā uz Imantas tiltu. Pa Anniņmuižas bulvāri viņi nav braukuši, bet pa taisno, pa Jūrmalas gatvi. Liecinieks neatceras, vai motociklists pats apstājies, viņam bijusi pasažiere, un tā visvairāk traucējusi, jo pēc liecinieka domām, ja motociklists būtu viens, policijas darbinieki iespējams viņu neaizturētu. Ar pasažieri viņš nav gribējis riskēt tik ātri braukt.

Uz tiesas jautājumu, vai laikā, kad tika noformēts pārkāpums, bija piebraukusi vēl kāda ekipāža, *A.E.* atbildēja, ka varētu būt, ka bija piebraukusi.

Uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, kā liecinieks var izskaidrot to, ka pēc GPS izdrukas automašīna, ar kuru *A.E.* ekipāžai vajadzēja strādāt un kura pēc viņa liecinātā ir atdota citai ekipāžai, tomēr atradās tajā pašā vietā un laikā, liecinieks atbildēja, kāpēc gan tā nevarētu atrasties, ja reiz atdota citai ekipāžai (*lietas 113.lapa*).

[5.3] Liecinieks *R.Ņ.* sākotnēji liecināja, ka no tiesas norādītās informācijas par pieteicēju, notikuma laiku, viņš tādu notikumu neatceroties. Arī pēc viņa 2009.gada 27.jūnija ziņojuma daļējas nolasīšanas, *R.Ņ.* norādīja, ka pagaidām notikumu neatceras, bet kādu laiciņu viņš strādājis Pārdaugavā, kur bieži stāvēt, braucot motocikli un automašīnas, bet par ko tieši iet runa, viņš neatceras. Vienlaicīgi liecinieks norādīja, ka tur atrodas privātais sektors, lai nebūtu jābrauc pa galveno ceļu, daudzi izmanto privāto sektoru. Pēc tiesas precizējuma par gadījumu, kad liecinieks apturējis motociklu ar pasažieri, liecinieks norādīja, ka tāds gadījums bijis. Liecinot par šo gadījumu, *R.Ņ.* norādīja, ka stāvējuši un strādājuši, viens inspektors atradies automašīnā, jo fiksē ātrumu, bet divi strādājuši uz pārbaudēm. Motocikls nav apstājies Čuguna ielā, izbraucis uz Zolitūdes ielu, pa kreisi pāri pārbrauktuvei Jūrmalas gatves virzienā, un tad pa labi Imantas tilta virzienā. Tā apturēšana bija pirms Imantas tilta. Motocikls pēc izbraukšanas uz Jūrmalas gatves visu laiku braucis taisni (*lietas 114.lapa*).

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī liecinieku sniegtās liecības, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir apmierināms*.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Policijas pārvaldes Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 2.jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/645815 par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.⁴ panta trīspadsmitās daļas 1.punkta, 149.⁵ panta pirmās daļas, 149.⁸ panta divdesmit otrās daļas un 149.⁹ panta piektās daļas, bet sūdzību noraidījis.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 4. un 114.punkta, kā arī 56.4. un 123.3.apakšpunkta prasības, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Šo noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apakšpunkts noteic, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti. Savukārt šo noteikumu 123.3.apakšpunkts noteic, ka aizliegts apdzīt uz dzelzceļa pārbrauktuvēm un tuvāk par 100 m pirms tām.

Saskaņā ar LAPK 149.⁴ panta trīspadsmitās daļas 1.punktu par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem. Saskaņā ar LAPK 149.⁵ panta pirmo daļu par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no divdesmit līdz simt latiem. Saskaņā ar LAPK 149.⁸ panta divdesmit otro daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona”, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt piecdesmit līdz četrsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem. Savukārt saskaņā ar LAPK 149.⁹ panta piekto daļu par apdzīšanu uz dzelzceļa pārbrauktuvēm – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona apdzīvotā vietā vai dzīvojamā zonā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60

kilometriem stundā, braukusi, kad luksoforā dedzis aizliedzošais signāls, kā arī veikusi apdzīšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves.

[9] Ceļu satiksmes likuma 43.⁴ pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Savukārt šo mērierīču kontrole tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu” pielikuma 1.5.apakšpunktu, kurā noteikts, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces ir jāverificē ne retāk kā reizi gadā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi iestāde konkrētajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Automašīnas braukšanas ātrumu ir jāfiksē ar šim nolūkam paredzētu mērierīci. Konkrētajā gadījumā ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci (radaru) „STALKER-DUAL” Nr.93293, kuras faktisko derīgumu apliecina 2009.gada 15.maijā izsniegtais Latvijas nacionālā metroloģijas centra sertifikāts Nr.E0104V09 (*lietas 37.lapa*).

[10] No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 27.jūnijā plkst.18.15 pieteicējs vadīja motociklu BMW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Rīgā pa Čuguna ielu, no Platonas ielas puses Zolitūdes ielas virzienā. Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs Čuguna un Zolitūdes ielu krustojumā nogriezies pa kreisi uz Zolitūdes ielas, šķērsojis dzelzceļa pārbrauktuvi un krustojumā ar Jūrmalas gatvi nogriezies pa labi.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs, braucot pa Čuguna ielu, vadīja motociklu ar ātrumu 87 km/h, kā to apgalvo atbildētājs, tas ir, vai pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60 kilometriem stundā. Lietā strīds ir arī par to, vai pieteicējs veicis transportlīdzekļu apdzīšanu uz Zolitūdes ielas esošās dzelzceļa pārbrauktuves, kā arī par to, vai pieteicējs Zolitūdes ielas un Jūrmalas gatves krustojumā veicis labo pagriezienu brīdī, kad luksoforā dedzis aizliedzošais (sarkanais) signāls.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi, tai skaitā, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[11.1] Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA645815, kas pieteicējam noformēts 2009.gada 27.jūnijā par LAPK 149.⁴ panta trīspadsmītās daļas 1.punktā, 149.⁵ panta pirmajā daļā, 149.⁸ panta divdesmit otrajā daļā un 149.⁹ panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Protokolā fiksēts, ka 2009.gada 27.jūnijā plkst.18.15 Rīgā pieteicējs agresīvi vadīja motociklu BMW R1100R ar valsts reģistrācijas numuru-/reģistrācijas numurs/ pa Čuguna ielu, no Platonas ielas puses Zolitūdes ielas virzienā, proti, brauca ar ātrumu 87 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona” darbības zonā, braukšanas ātrums fiksēts ar radaru STALKER DUAL Nr.093293. Pēc tam, braucot pa Zolitūdes ielu, no Čuguna ielas puses Jūrmalas gatves virzienā, veica apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves, pēc kā Jūrmalas gatves un Zolitūdes ielu krustojumā veica labā pagrieziena manevru brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls, tādējādi ignorējot pārējo vadītāju intereses un radot satiksmei bīstamas un traucējošas situācijas. Protokolā konstatējams pieteicēja pašrocīgi izdarīts ieraksts: „Braucu apmēram uz 60 km/h, uz dzelzceļa pārbrauktuves neapdzinu un dzeltenā šķērsoju luksoforu” un pieteicēja paraksts. (*lietas 24.lapa*).

[11.2] Policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas inspektora A.E. 2009.gada 27.jūnija ziņojums, kurā viņš norāda, ka minētajā datumā plkst.18.15, pildot dienesta pienākumus kopā ar S.K. un R.N., atradies Čuguna ielā pirms krustojuma ar Zolitūdes ielu, kur, izmantojot ātruma mērierīci STALKER DUAL Nr.093293, motociklam BMW ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ tika fiksēts ātrums 87 km/h, pie atļautā ātruma 20 km/h (ceļa zīmes Nr.528 darbības zonā). Motociklists ignorējis gan A.E. prasību apturēt motociklu, gan R.N., kurš atradies aptuveni 10 metrus tālāk, prasību. Policijas darbinieki nekavējoties, ieslēdzot zilās un sarkanās bākugunis, uzsākuši sekošanu motociklam, uz kura atradusies arī pasažiere. Piebraucot pie Zolitūdes ielas krustojuma, policijas darbinieki konstatējuši, ka motocikls bijis spiests apstāties, jo pa Zolitūdes ielu no Čuguna ielas puses virzienā uz Jūrmalas gatvi, sastrēgumā lēnām virzījušies citi transportlīdzekļi. Motociklists, pagriežot galvu atpakaļ un ieraugot tuvojošos policijas automašīnu, ātri uzsācis kustību un, apdzenot pa pretējā virziena joslu uz dzelzceļa pārbrauktuves citus transportlīdzekļus, aizbrauca Jūrmalas gatves virzienā, visu laiku vadot motociklu pa pretējā virziena joslu. Krustojumā ar Jūrmalas gatvi, neskatoties uz luksoforā degošo aizliedzošo (sarkano) signālu un to, ka pa Jūrmalas gatvi braukuši citi transportlīdzekļi, nogriezies pa labi, ar ko radījis satiksmei bīstamu situāciju. Braucot pa Jūrmalas gatvi, virzienā no Zolitūdes ielas uz Dzirciema ielu, motocikla vadītājs nereaģēja uz patruļmašīnai degošajām zilajām un sarkanajām bākugunīm, skaņas signālu un pa skaļruni dotajiem rīkojumiem apturēt motociklu. Aiz krustojuma ar Anniņmuižas bulvāri policijas darbiniekiem izdevies apsteigt motociklu un A.E. ar zizli pa atvērto pasažiera logu vēlreiz devis rīkojumu apstāties, bet vadītājs ignorējis policijas darbinieku prasību un apbraucis to pa pretējā virziena joslu. Minētā situācija esot atkārtojusies arī Jūrmalas gatves un Kurzemes prospekta krustojumā. Motociklu

polīcijas darbiniekiem izdevies apturēt tikai Jūrmalas gatvē pie 37.^A nama, jo intensīvās satiksmes pa pretējā virziena joslu dēļ motociklam vairs nav izdevies apbraukt polīcijas automašīnu. *A.E.* arī norādījis, ka visu sekošanas laiku pa rāciju ziņojuši savu maršrutu, lai citas ekipāžas varētu viņiem palīdzēt. Motocikls visu laiku atradies polīcijas darbinieku redzeslokā (*lietas 27. un 28.lapa*).

[11.3] Polīcijas pārvaldes Patruļpolīcijas pārvaldes Ceļu polīcijas bataljona 10.rotas inspektora *A.E.* sastādītā shēma (*lietas 29.lapa*).

[11.4] Polīcijas pārvaldes Patruļpolīcijas pārvaldes Ceļu polīcijas bataljona 10.rotas komandiera vietnieka *S.K.* 2009.gada 27.jūnija ziņojums, kurā viņš norāda, ka minētajā datumā plkst.18.15, pildot dienesta pienākumus kopā ar *R.N.* un *A.E.*, atradies Čuguna ielā pirms krustojuma ar Zolitūdas ielu, kur, izmantojot ātruma mērierīci STALKER DUAL Nr.093293, motociklam BMW ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kas braucis pa Čuguna ielu no Platonas ielas puses virzienā uz Zolitūdes ielu, tika fiksēts ātrums 87 km/h, pie atļautā ātruma 20 km/h (ceļa zīmes Nr.528 darbības zonā). *S.K.* atradies dienesta automašīnā VOLVO S40 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un redzējis, ka motocikla vadītājs palielinājis ātrumu, ignorējis *A.E.* apturēšanas žestu un pēc tam ignorējis arī *R.N.*, kurš atradies aptuveni 10 metrus tālāk, žestu apturēt motociklu. Polīcijas darbinieki nekavējoties, ieslēdzot zilās un sarkanās bākugunis, kā arī skaņas signālu, uzsākuši sekošanu motociklam. Piebraucot pie Zolitūdes ielas krustojuma, *S.K.* redzējis, ka motocikls bijis spiests apstāties pirms krustojuma, jo pa Zolitūdes ielu virzienā uz Jūrmalas gatvi sastrēgumā lēnām virzījušies citi transportlīdzekļi. Motocikla vadītājs izbraucis uz pretējā braukšanas virziena joslu un uz dzelzceļa pārbrauktuves apdzinis citus transportlīdzekļus, pēc kā turpināja braukt pa pretējo joslu. Krustojumā ar Jūrmalas gatvi nogriezies pa labi pie luksofora sarkanā signāla. Braucot pa Jūrmalas gatvi virzienā uz Dzirciema ielu motocikls visu laiku bijis redzes lokā un *S.K.* vairākkārtīgi devis tā vadītājam rīkojumu apturēt transportlīdzekli, uz ko motocikla vadītājs nav reaģējis, palielinājis ātrumu un mēģinājis aizbraukt no dienesta automašīnas. Aiz krustojuma ar Anniņmuižas bulvāri polīcijas darbiniekiem izdevies apsteigt motociklu un *A.E.* ar zizli pa pasažiera logu devis rīkojumu apstāties, bet *S.K.* pa skaļruni atkārtoti devis rīkojumu vadītājam apturēt motociklu. Tomēr vadītājs nereaģēja, apbrauca dienesta automašīnu un aizbrauca Dzirciema ielas virzienā. Tāda pati situācija bija izveidojusies arī pie krustojuma ar Kurzemes prospektu. Tikai pie Jūrmalas gatves 37.^A nama polīcijas darbiniekiem izdevies apturēt motociklu, jo pa pretējo braukšanas joslu bija intensīva kustība (*lietas 30. un 31.lapa*).

[11.5] Polīcijas pārvaldes Patruļpolīcijas pārvaldes Ceļu polīcijas bataljona 10.rotas jaunākā inspektora *R.N.* 2009.gada 27.jūnija ziņojums, kurā viņš norāda, ka minētajā datumā plkst.18.15, pildot dienesta pienākumus kopā ar *S.K.* un *A.E.*, atradies Čuguna ielā pirms krustojuma ar Zolitūdas ielu, kur, izmantojot ātruma mērierīci STALKER DUAL Nr.093293, motociklam BMW ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kas braucis pa Čuguna ielu no Platonas ielas puses virzienā uz Zolitūdes ielu, tika fiksēts ātrums 87 km/h, pie

atļautā ātruma 20 km/h (ceļa zīmes Nr.528 darbības zonā). Atrodoties uz brauktuves, A.E. ar speciālo zizli stādinājis minēto motociklu, uz ko tā vadītājs nav reaģējis, bet palielinājis ātrumu un ignorējis arī R.N., kas atradies apmēram 10 metru attālumā no A.E., žestu apstāties, apbraucis viņu un aizbraucis Zolitūdes ielas virzienā. Policijas darbinieki nekavējoties, ieslēdzot zilās un sarkanās bākugunis, kā arī skaņas signālu, uzsākuši sekošanu motociklam, uz kura atradušies divi cilvēki. Piebraucot pie krustojuma ar Zolitūdes ielu konstatējuši, ka motocikls bija spiests apstāties, jo pa Zolitūdes ielu sastrēgumā lēnām virzījušies citi transportlīdzekļi. Motocikla vadītājs, ieraugot, ka tuvojas dienesta automašīna, ātri uzsācis kustību un, apdzenot uz dzelzceļa pārbrauktuves pa pretējā virziena joslu braucošos citus transportlīdzekļus, aizbraucis Jūrmalas gatves virzienā, visu šo laiku vadot motociklu pa pretējā virziena joslu. Krustojumā ar Jūrmalas gatvi, neskatoties uz luksoforā degošo aizliedzošo (sarkano) signālu, nogriezies pa labi, ar ko radījis satiksmei bīstamu situāciju. Braucot pa Jūrmalas gatvi, virzienā no Zolitūdes ielas uz Dzirciema ielu, motocikla vadītājs nereaģēja uz patruļmašīnai degošajām zilajām un sarkanajām bākugunīm, skaņas signālu un pa skaļruni dotajiem rīkojumiem apturēt motociklu. Aiz krustojuma ar Anniņmuižas bulvāri policijas darbiniekiem izdevies apsteigt motociklu un A.E. ar zizli pa pasažiera priekšējo logu vēlreiz devis rīkojumu apstāties, bet S.K. atkārtoja prasību apturēt pa skaļruni. Tomēr motocikla vadītājs ignorējis policijas darbinieku prasību un apbraucis to pa pretējā virziena joslu. Minētā situācija esot atkārtojusies arī Jūrmalas gatves un Kurzemes prospekta krustojumā. Motociklu policijas darbiniekiem izdevies apturēt tikai Jūrmalas gatvē pie 37.^A nama, jo intensīvās satiksmes pa pretējā virziena joslu dēļ motociklam vairs nav izdevies apbraukt policijas automašīnu. R.N. arī norādījis, ka visu sekošanas laiku pa rāciju ziņojuši par savu maršrutu (*lietas 32. un 33.lapa*).

[11.6] Pieteicēja 2009.gada 28.septembra paskaidrojums, kurā viņš norādījis, ka 2009.gada 27.jūnijā ap plkst.18.00 braucis ar motociklu pa Čuguna ielu no Platonas ielas puses virzienā uz Zolitūdes ielu ar ātrumu 45 – 60 km/h. Policistus viņš nav pamanījis, jo viņu dienesta automašīna atradusies slēpnī (krūmos). Tālāk pieteicējs braucis pa Zolitūdes ielu, šķērsojis dzelzceļa pārbrauktuvi, uz dzelzceļa pārbrauktuves neapdzenot nevienu transportlīdzekli, bet pie luksofora dzeltenā signāla uzsācis pagriezienu pa labi. Pieteicējs paskaidrojumā norāda, ka viņa darbību rezultātā neviens nebija cietis, kā arī nebija traucēta sabiedriskā kustība. Braucot pa Jūrmalas gatvi, pieteicējs pamanījis blakus piebraukušu policijas automašīnu, tādēļ pēc aptuveni 20 metriem viņš samazinājis ātrumu un apstājies. Pieteicējs pakļāvis policijas darbiniekiem, kuri bijuši divi, kuri viņu informējuši, ka pieteicējs tagad dabūšot pa maksimālo, jo kā gan var neievērot policistus. Paskaidrojumā pieteicējs arī uzzīmējis notikuma vietas (Čuguna uz Zolitūdes ielu, kā arī Zolitūdes ielas un Jūrmalas gatves krustojumus) shēmu (*lietas 35. un 36.lapa*).

[11.7] E.S. 2009.gada 29.septembra paskaidrojums, kurā viņa norāda, ka 2009.gada 27.jūnijā kā pasažiere bijusi uz pieteicēja motocikla. Braucot pa Čuguna ielu, ceļa labajā pusē ieraudzījusi divus policistus. Tā kā viņas

redzamību apgrūtinājusi ķivere un fakts, ka viņa sēdējusi cieši klāt pieteicējam, policijas darbiniekus viņa ieraudzījusi jau pabraucot tiem garām. Tā kā pieteicējs ir turpinājis ceļu, viņa sapratusi, ka pieteicējam nav rādīts žests apturēt motociklu. *E.S.* norāda, ka turpinājuši ceļu, iekļaujoties plūsmā pa Zolitūdes ielu un tad arī pa Jūrmalas gatvi. Krustojumu viņi pārbraukuši pie dzeltenā signāla, lai, strauji bremsējot, pirms luksofora neizraisītu bīstamu situāciju. Turpinot ceļu, *E.S.* kreisajā pusē (pretējā braukšanas joslā) pamanījusi policijas automašīnu ar degošām bākugunīm. Pieteicējs apstājies pirmajā iespējamā vietā. No policijas automašīnas izkāpuši divi policisti, kuri turpmāko stundu rakstījuši pārkāpuma protokolus, neko nepaskaidrojot. Pēc pusstundas piebraukusi otra policijas automašīna, no kuras izkāpis trešais policists. Tādējādi tiesas sēdē par nepakļaušanos policijai bija melots, jo policijas darbinieki ekipāžā bijuši nevis trīs, bet divi (*lietas 34.lapa*).

[11.8] Policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas posteņu dislokācija laika posmam no 2009.gada 27.jūnija plkst.14.45 līdz 28.jūnija plkst.02.45. No minētās dislokācijas konstatējams, ka *S.K.* paredzētais dienesta transportlīdzeklis bijis VOLVO S40 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuram GPS nav strādājis, bet *A.E.* un *R.Ņ.* paredzētais dienesta transportlīdzeklis bijis VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (*lietas 60.lapa*).

[11.9] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes izdruka no globālās pozicionēšanas sistēmas „Smart Monitor v 1.4.0.0” par Valsts policijas transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atrašanos laika posmā no 2009.gada 27.jūnija plkst.17.45 līdz 18.30 (*lietas 84. un 85.lapa*).

[11.10] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes izdruka no globālās pozicionēšanas sistēmas „Smart Monitor v 1.4.0.0” par Valsts policijas transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atrašanos laika posmā no 2009.gada 27.jūnija plkst.17.46 līdz 20.00 (*lietas 129 – 133.lapa*).

[11.11] Latvijas nacionālā metroloģijas centra 2009.gada 15.maijā izsniegtais sertifikāts Nr.E0104V09 par radara „STALKER-DUAL” Nr.93293 verificēšanu. Sertifikātā norādīts minētā radara derīguma termiņš – 2010.gada 14.maijs (*lietas 37.lapa*).

[11.12] Liecinieka *S.K.* 2010.gada 10.novembra tiesas sēdē sniegtā liecība (*sk. sprieduma 5.1.apakšpunktu*).

[11.13] Liecinieka *A.E.* 2010.gada 10.novembra tiesas sēdē sniegtā liecība (*sk. sprieduma 5.2.apakšpunktu*).

[11.14] Liecinieka *R.Ņ.* 2010.gada 10.novembra tiesas sēdē sniegtā liecība (*sk. sprieduma 5.3.apakšpunktu*).

[12] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, izvērtējot sprieduma iepriekšējā punktā minētos pierādījumus, secina, ka lietā ir septiņi pierādījumi, kas apliecina to, ka pieteicējs 2009.gada 27.jūnijā plkst.18.15 vadījis motociklu BMW R1100R ar valsts reģistrācijas numuru /*reģistrācijas numurs*/ un dzīvojamā zonā pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu vairāk par 60 kilometriem stundā, veicis apdzīšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, kā arī braucis, kad luksoforā dedzis aizliedzošais signāls. Šie pierādījumi ir Protokols, Policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas komandiera vietnieka *S.K.*, inspektora *A.E.* un jaunākā inspektora *R.Ņ.* 2009.gada 27.jūnija ziņojumi, kā arī šo policijas darbinieku tiesas sēdē sniegtās liecības. Tādējādi šajos septiņos pierādījumos nostiprināti lietas faktiskie apstākļi, kurus tieši konstatējuši konkrētie Valsts policijas darbinieki.

Nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta spēka un tas nesaista iestādi un tiesu. Tādējādi fakts, ka ziņas sniegusi valsts amatpersona, konkrētajā gadījumā Valsts policijas darbinieki, pats par sevi nenozīmē, ka šīs ziņas ir patiesas. Tai pašā laikā, lai amatpersonas (tāpat kā jebkuras citas personas) sniegtās ziņas atzītu par nepatiesām, nepieciešams konstatēt apstākļus vai iemeslus, kas likuši nepatiesas ziņas sniegt. Arī ja pastāv zināmas (vairāk vai mazāk pamatotas) šaubas par ziņu patiesumu, tās var tikt vērtētas kritiski, it īpaši gadījumā, ja tās var būt pamats personas sodīšanai (*sal. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 13.septembra sprieduma lietā Nr.42745908 11.punktū*).

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka pieteicējs jau 2009.gada 28.septembra paskaidrojumā norādījis, ka, samazinot vadītā motocikla ātrumu un apstājoties, viņš pakļāvis policijas darbiniekiem, kuri bijuši divi. Arī pieteicēja pasažiere *E.S.* 2009.gada 29.septembra paskaidrojumā norādījusi, ka no policijas automašīnas izkāpuši divi policisti, kuri turpmāko stundu rakstījuši pārkāpuma protokolus, bet pēc pusstundas piebraukusi otra policijas automašīna, no kuras izkāpis trešais policists. *E.S.* arī norādījusi, ka tiesas sēdē par nepakļaušanos policijai bija melots, jo policijas darbinieki ekipāžā bijuši nevis trīs, bet divi.

Tādējādi ir secināms, ka gan pieteicējs, gan arī pieteicēja pasažiere *E.S.*, jau iestādē, Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas stadijā, bija norādījuši uz to, ka pieteicēja vadīto motociklu apturējuši nevis trīs policijas darbinieki, bet tikai divi. Pēc būtības viņi apšaubījuši policijas darbinieku ziņojumu patiesumu.

Ievērojot objektīvās izmeklēšanas principu, tiesa uzlika par pienākumu atbildētājam iesniegt: 1) dokumentus, kas apliecinātu, ka policijas darbinieki *S.K.*, *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta pienākumus pildījuši vienā norīkojumā; 2) informāciju par to, ar kādu dienesta transportlīdzekli 2009.gada 27.jūnijā viņi strādājuši; 3) gadījumā, ja dienesta transportlīdzeklis bijis aprīkots ar GPS, tad informāciju par laika posmu no 2009.gada 27.jūnija no plkst.18.00 līdz 18.50 (*lietas 59.lapa*).

2010.gada 23.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas posteņu dislokācija laika posmam no 2009.gada 27.jūnija plkst.14.45 līdz 28.jūnija plkst.02.45. No minētās dislokācijas konstatējams, ka *S.K.* paredzētais dienesta transportlīdzeklis bijis

VOLVO S40 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuram GPS nav strādājis, bet *A.E.* un *R.Ņ.* paredzētais dienesta transportlīdzeklis bijis VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuram GPS ir strādājis (*lietas 60.lapa*). Savukārt 2010.gada 12.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes izdruka no globālās pozicionēšanas sistēmas „Smart Monitor v 1.4.0.0” (turpmāk arī GPS izdruka) par Valsts policijas transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atrašanos laika posmā no 2009.gada 27.jūnija plkst.17.45 līdz 18.30 (*lietas 84. un 85.lapa*).

Pēc būtības šie divi saņemtie pierādījumi apstiprināja pieteicēja un *E.S.* paskaidrojumā norādīto, ka pieteicēja vadīto motociklu apturējusi ceļu policijas ekipāža, kas sastāvējusi no diviem, nevis no trīs policijas darbiniekiem, pie tam šī ekipāža braukusi ar dienesta transportlīdzekli VOLVO S60, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, nevis ar VOLVO S40, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Šie pierādījumi radīja šaubas par policijas darbinieku *S.K.*, *A.E.* un *R.Ņ.* ziņojumu patiesumu, proti, to atbilstību reāli notikušajiem faktiskajiem apstākļiem. Tādēļ tiesa šos policijas darbiniekus izsauca uz 2010.gada 12.maija tiesas sēdi kā lieciniekus, lai viņus nopratinātu. Tomēr 2010.gada 11.maijā Administratīvajā rajona tiesā tika saņemti *R.Ņ.*, *A.E.* un *S.K.* iesniegumi, kuros, norādot uz ģimenes apstākļiem, kā arī sakarā ar speciālajām apmācībām darbā, tiesa informēta par šo policijas darbinieku neierašanos uz tiesas sēdi (*lietas 79. – 81.lapa*). Arī pēc atkārtotā šo policijas darbinieku izsaukuma uz tiesas sēdi, viņi 2010.gada 25.augustā neieradās. Par savu neierašanos 2010.gada 24.augustā tiesu informēja *S.K.*, norādot, ka aizņemts darbā (*lietas 95.lapa*). Savukārt 2010.gada 25.augustā par savu neierašanos tiesu pa tālruni informēja *A.E.*, kā iemeslu minot bērna augsto temperatūru un nepieciešamību braukt pie ārsta (*lietas 100.lapa*).

Lai nodrošinātu minēto policijas darbinieku nopratināšanu, 2010.gada 14.oktobrī tiesa pieņēma lēmumu par viņu piespiedu atvešanu uz 2010.gada 10.novembra sēdi (*lietas 104.lapa*), kuras laikā policijas darbinieki *S.K.*, *A.E.* un *R.Ņ.* arī tika nopratināti. Savās liecībās minētie policijas darbinieki pēc būtības apstiprināja 2009.gada 27.jūnija ziņojumos norādīto. Uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, kur atradusies *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta automašīna, sākotnēji *S.K.* atbildēja, ka nezinot, pēc tam, ka neatceras, bet pēc tam, ka bijusi salūzusi cita automašīna un viņš *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta automašīnu atdevis tai ekipāžai, lai viņi varētu strādāt, paņēmis *A.E.* un *R.Ņ.* savā dienesta automašīnā un kopā aizbraukuši strādāt. Savukārt *A.E.* uz tiesas jautājumu, kādēļ viņš strādājis ar transportlīdzekli, kas nav bijis norādīts dislokācijā, sākotnēji norādīja, ka konkrēti atbildēt nevar, tomēr pēc tam norādīja, ka bijusi prakse, ja kādai rotas ekipāžai salūzt automašīna, *A.E.* ekipāža braukusi ar savu rotas komandiera vietnieka *S.K.* dienesta automašīnu, savu automašīnu atdodot tai ekipāžai, kas palikusi bez automašīnas. Tomēr, kura ekipāža braukusi ar viņu automašīnu, liecinieks neatceras. Uz pieteicēja pārstāvja jautājumu, kādēļ automašīna VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru liecinieks bija atdevis citai ekipāžai, pēc GPS izdrukas atradās uz Čuguna ielas

precīzi tajā pašā vietā, kur *S.K.* ar *A.E.* un *R.Ņ.*, *S.K.* atbildēja, ka GPS nevar būt precīzs, jo pieļauj kļūdas, arī ar ātrumu. Savukārt pēc GPS izdrukas uzrādīšanas, kurā bija redzama dienesta automašīnas VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* maršruts 2009.gada 27.jūnijā no plkst.17.45 līdz 18.30, viņš norādīja, ka viss esot pareizi, jo otra ekipāža dzirdējusi informāciju pa rāciju un braukusi klāt, tomēr *S.K.* otru automašīnu nav redzējis.

No policijas darbinieku tiesas sēdē sniegtajām liecībām ir secināms, ka viņi kā iemeslu tam, kādēļ policijas ekipāžā bijuši trijatā, kā arī to, kādēļ pretēji Policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas posteņu dislokācijā norādītajam *A.E.* un *R.Ņ.* braukuši ar *S.K.* dienesta transportlīdzekli, nevis ar dienesta transportlīdzekli VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kas bija noteikts dislokācijā, minējuši citai ekipāžai salūzušo automašīnu. Tomēr izskatāmajā lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprināti šo salūzušās automašīnas esamību un to, ka *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta transportlīdzekli VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* būtu nodevuši citas policijas ekipāžas rīcībā. Vienlaicīgi tiesa norāda uz šaubām par to, ka *A.E.* un *R.Ņ.* dienesta transportlīdzekli VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* nodevuši citas ekipāžas, kurai salūzusi sava automašīna, rīcībā, jo tas tiesas ieskatā ir pretēji loģikas likumiem. Sprotams būti, ka ar *S.K.* dienesta transportlīdzekli brauktu tā ekipāža, kurai salūzusi automašīna, nevis *A.E.* un *R.Ņ.* ekipāža. Vienlaicīgi tiesa norāda, ka policijas darbinieki, it īpaši attiecīgās rotas komandiera vietnieks *S.K.* nevarēja izskaidrot, kādēļ saskaņā ar policijas darbinieku ziņojumiem un GPS izdruku vienā un tajā pašā laikā un vietā, proti, 2009.gada 27.jūnijā ap plkst.18.15 uz Čuguna ielas pirms krustojuma ar Zolitūdes ielu atradušies divi vienas rotas dienesta transportlīdzekļi, kādēļ *S.K.* nav redzējis šo otro dienesta transportlīdzekli VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kas bija nodots citai ekipāžai, kādēļ šis otrais dienesta transportlīdzeklis līdz Jūrmalas gatves krustojumam ar Anniņmuižas bulvāri braucis pa to pašu maršrutu, ko policijas darbinieki savos ziņojumos norādījuši kā transportlīdzekļa VOLVO S40, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, maršrutu, kā arī to, kādēļ šis otrais transportlīdzeklis arī ieslēdzis bākugunis un braucis ar tām pa Zolitūdes ielu līdz Jūrmalas gatves krustojumam ar Anniņmuižas bulvāri.

2011.gada 26.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta GPS izdruka par Valsts policijas transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atrašanos laika posmā no 2009.gada 27.jūnija plkst.17.46 līdz 20.00. No minētās izdrukas, papildus jau iepriekš minētajam, ir konstatējams, ka dienesta transportlīdzeklis VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* no plkst.18.26:18 līdz 18.30:59, kā arī no plkst.18.59:32 līdz 19.29:23, ir atradies uz Jūrmalas gatves pretim namam Nr.37a, proti, vietā, kur pieteicējam tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli. Pie tam minētā GPS izdruka apstiprina *E.S.* 2009.gada 29.septembra paskaidrojumā norādīto, ka pusstundu pēc pieteicēja apturēšanas, piebraukusi otra policijas automašīna, no kuras izkāpis trešais policists.

Ņemot vērā visu šajā sprieduma punktā minēto, tiesa secina, ka izskatāmajā lietā pastāv šaubas par to, vai 2009.gada 27.jūnijā ap plkst.18.15 uz Čuguna ielas pirms krustojuma ar Zolitūdas ielu atradušies divi vai trīs policijas darbinieki, līdz ar to, vai vispār bija iespējams fiksēt ar radaru STALKER DUAL Nr.093293 pieteicēja vadītā motocikla ātrumu 87 km/h, ja divi policisti atradušies ārpus dienesta transportlīdzekļa, bet transportlīdzeklī iespējams trešā policijas darbinieka nemaz nebija. Lietā pastāv arī šaubas par policijas darbinieku ziņojumos un liecībās norādīto maršrutu, proti, ka pa Jūrmalas gatvi līdz pieteicēja apturēšanai viņi braukuši tikai taisni, nevis pagriezušies pa kreisi uz Anniņmuižas bulvāri. Tātad šaubas pastāv gan par policijas darbinieku S.K., A.E. un R.N. 2009.gada 27.jūnija ziņojumos norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, gan par šo policiju darbinieku liecībās minēto, gan arī par policijas darbinieka A.E. sastādītajā Protokolā fiksēto.

Tādējādi arī secināms, ka izskatāmajā lietā pastāv šaubas par to, vai pieteicējs 2009.gada 27.jūnijā plkst.18.15 Rīgā, pa Čuguna ielu, no Platonas ielas puses Zolitūdes ielas virzienā, vadīja motociklu BMW R1100R ar valsts reģistrācijas numuru /*reģistrācijas numurs*/ ar ātrumu 87 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona” darbības zonā, braucot pa Zolitūdes ielu, no Čuguna ielas puses Jūrmalas gatves virzienā, veica apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves, kā arī Jūrmalas gatves un Zolitūdes ielu krustojumā veica labā pagriezienu manevru brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls.

[13] Administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību kriminālsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai (*sk. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtais daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92.pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam*”). Līdz ar to, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija – nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam). Arī saskaņā ar administratīvā procesa principu *in dubio pro civis* (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

Tādējādi tiesa šaubas par pieteicēja vainu vērs par labu viņam, jo uzskata, ka izskatāmajā lietā nav iegūti neapšaubāmi pierādījumi par to, ka pieteicējs konkrētajā gadījumā ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 4. un 114.punkta, kā arī 56.4. un 123.3.apakšpunkta nosacījumus, tādēļ viņš nav saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.⁵ panta pirmās daļas, 149.⁸ panta

divdesmit otrās daļas, 149.⁹ panta piektās daļas vai 149.⁴ panta trīspadsmitās daļas 1.punkta.

[14] Izskatāmajā lietā nodibinātie apstākļi ir pamats lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, jo pieteicēja rīcībā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, konkrētajā gadījumā atbildētājs nav pierādījis pieteicēja rīcībā LAPK 149.⁵ panta pirmajā daļā, 149.⁸ panta divdesmit otrajā daļā, 149.⁹ panta piektajā daļā vai 149.⁴ panta trīspadsmitās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu objektīvās puses.

[15] Norādīto apstākļu dēļ tiesa atzīst pieteicēja pieteikumu par pamatotu, atceļ pārsūdzēto Lēmumu un izbeidz lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Ievērojot procesuālās ekonomijas principu, kā arī ņemot vērā to, ka Lēmums ir atceļams, bet izskatāmā administratīvā pārkāpuma lieta saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir izbeidzama, tiesa nevērtēs citus lietas materiālos esošos apsvērumus un argumentus, jo tie nevar ietekmēt spriedumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt J.A. pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 30.oktobra lēmuma Nr.3894 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA645815” atcelšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 30.oktobra lēmumu Nr.3894 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA645815” ar tā pieņemšanas dienu un **izbeigt administratīvo lietu**.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 16.februārī.

Tiesnesis

(*paraksts*)

G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ G.Ploriņš

Valmierā, 2011.gada 16.februārī

